
Trimed vyhlásil nejlepší vyučující 3. LF

Trimed vyhlásil nejlepší vyučující 3. LF

8. 3. 2012; autor: P. K.; rubrika: i-Forum informuje

Nejlépe hodnocené pedagogy akademického roku 2010/2011 zná od středečního večera 3. lékařská fakulta UK. Výsledky studentského hlasování oznámili zástupci spolku Trimed společně s děkanem fakulty prof. Michalem Andělem 7. března na Reprezenačním plesu v Národním domě na Vinohradech. Čerstvého nositele ceny a předního odborníka na něm ischemie myokardu a moderní farmakoterapii kardiovaskulárních nemocí prof. Jana Bultase jsme po předání cen vyzpovídali.

Vyučující 3. lékařské fakulty UK jsou do ankety studentského spolku Trimed navrhováni na základě evaluací za uplný školní rok. Šest nejpozitivněji hodnocených pedagogů v jednotlivých cyklech výuky se následovně utká o hlasy studentů v třítydenní anketě vyhlášené na stránkách Trimedu.

V letošním roce vyhrál cenu za:

I. cyklus: Mgr. Marek Vácha, prof. Josef Stingl, doc. Miloslav Franěk;

II. cyklus: MUDr. Martin Havrda, MUDr. Klára Bernášková, doc. Valér Džupa;

III. cyklus: MUDr. David Marx, doc. Pavel Těšínský, doc. Lucie Bankovská-Motlová;

Bakalářské obory: MUDr. Jana Mrzlíková, doc. Jozef Rosina, MUDr. Jan Švanda;

Za studenty: MUC. Petra Lavříková.

Cenu za celoživotní vzdělávání si z včerejšího plesu odnesl významný český internista a kardiolog prof. Jan Bultas. Od roku 2007 působí jako vědecký pracovník a pedagog v Ústavu farmakologie 3. lékařské fakulty.

V čem si myslíte, že spočívá vaše kouzlo při předávání vědomostí?

Přednáším farmakologii, nicméně celou svoji profesní dráhu jsem se věnoval klinické medicíně, zejména kardiologii. Farmakologie pro mě byla celou tu dobu spíše koníčkem – a díky jejímu prudkému rozvoji v posledních desetiletích, koníčkem velmi zajímavým. Můj pohled na výuku farmakologie je tedy modifikován minulou i současnou klinickou praxí. Ve třetím a čtvrtém ročníku medicíny se studenti začínají setkávat s klinickými obory, proto také prezentaci farmakologie z pohledu klinika studenti vítají, jsou příjemně překvapeni, že se oproti jejich předpokladu nejedná o výuku „telefonního seznamu“. Takže nejedná se o kouzlo osobnosti, ale spíše o kouzlo klinické medicíny.

Kdo je nebo byl pro vás pedagogickým vzorem a proč?

Téměř tři desetiletí jsem strávil na interní klinice mezi skutečnými osobnostmi, jen namátkou mohu jako své učitele a vzory jmenovat kolegy – docenta Šetku s úžasným vztahem k nemocným, docenta Ouředníka s pregnantním a racionálním myšlením či profesora Horkého, který mi byl vědeckým vzorem. Kdo mi však byl pedagogickým vzorem, skutečně nevím. Snad nejspíše mé schopnosti učitele ovlivnilo několik skutečně výjimečných učebnic, jmenujme zejména geniální Organickou chemii Otta Wichterleho či stejně výjimečnou Pelnářovu Pathologii nemocí vnitřních, resp. Mařatkovu Gastroenterologii. Precizní a logická stavba těchto děl byla asi moji největší pedagogickou inspirací.

V poslední době silí kritika úrovně současného vzdělání v České republice. Vnímáte tyto proměny u studentů, a pokud ano, jak se s nimi snažíte vypořádat?

S emancipací řady složek společnosti je logická i náprava vztahu student–učitel. Nastolení partnerství je zcela na místě. Nemám však pocit, že by ze strany studentů skutečně v poslední době kritické hlasy sílily, tento pocit jsem měl výrazněji v dřívějším období. Koneckonců úroveň vzdělávání je daleko závislejší na konkrétní škole a jejích pedagogích než na systému.

Myslíte si, že vznik univerzitních nemocnic zlepší postavení současných školských zaměstnanců?

Pokud bude vznik univerzitních nemocnic provázen skutečně důrazem na výuku, a nikoli nutností zajištění provozu a ekonomické životaschopnosti nemocnic školskými zaměstnanci, pak je možno restrukturalizaci nemocnic jen vítat.